

KOMUNIKAT

I. Termin dokonywania wpłat za koszty dodatkowe powstałe przy wykonywaniu legalizacji poza siedzibą Okręgowego Urzędu Miar w Gdańsku / Wydziału Zamiejscowego.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2166 oraz z 2021 r. poz. 1093), zwanej dalej „PoM”, opłaty pobiera się za „wydanie dowodu legalizacji albo za wykonanie czynności sprawdzenia w przypadku, gdy przyrząd pomiarowy nie spełnia wymagań i nie może być zalegalizowany.”.

Natomiast z art. 24a ust. 2 PoM wynika, że wnioskodawca ustala we własnym zakresie wysokość należnych opłat za „wydanie dowodu legalizacji” na podstawie obowiązujących stawek.

Art. 24a ust. 3 pkt 1 PoM stanowi, że ww. opłata ponoszona jest przez wnioskodawcę w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Nieuiszczenie w ww. terminie tej opłaty skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania – na podstawie art. 24a ust. 3a PoM.

W przypadku wykonywania legalizacji poza siedzibą Okręgowego Urzędu Miar w Gdańsku / Wydziału Zamiejscowego mogą powstać koszty dodatkowe, o których mowa w § 11 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 sierpnia 2019 r, w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy (Dz. U. poz. 1679), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

W wyniku powstania kosztów dodatkowych wysokość opłaty za „wydanie dowodu legalizacji” ulega zwiększeniu o te koszty – stanowi o tym § 11 ust. 1 rozporządzenia.

Zgodnie z § 11 ust. 2 rozporządzenia za koszty dodatkowe uważa się koszty: podróży służbowych pracowników administracji miar, transportu kontrolnych przyrządów pomiarowych służących do wykonania legalizacji oraz związane z poniesionymi opłatami za przejazd drogami płatnymi.

Z uwagi na brak w PoM oraz w rozporządzeniu regulacji wskazującej na termin w jakim koszty dodatkowe mają być ponoszone, należy zastosować – zgodnie z art. 24 ust. 6 PoM – odpowiednie przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2020 r. poz. 1325), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”.

Zgodnie z art. 21 § 1 Ordynacji podatkowej zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem:

- zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa podatkowa wiąże powstanie takiego zobowiązania,
- doręczenia *decyzji* organu podatkowego, ustalającej wysokość tego zobowiązania.

W związku z tym, że z § 12 rozporządzenia wynika, iż w przypadku powstania dodatkowych kosztów, organ administracji miar **informuje** o nich wnioskodawcę w formie pisemnej, to:

- ✓ **od daty otrzymania informacji / pisma informacyjnego biegnie dla wnioskodawcy termin na uiszczenie opłaty w części, w jakiej uległa ona zwiększeniu z uwagi na powstanie kosztów dodatkowych,**

- ✓ w przypadku braku uiszczenia opłaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji / pisma informacyjnego, organ administracji miar będzie uprawniony do wydania decyzji, o której mowa w art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej. [„Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik ... nie zapłacił w całości lub w części podatku ... organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania podatkowego.”]

II. Sposób postępowania w przypadku zastosowania nieprawidłowej stawki, popełnienia omyłki rachunkowej lub określenia we „Wniosku o dokonanie legalizacji” niewłaściwych parametrów przyrządu pomiarowego, wpływających na wysokość opłaty

1. Niedopłata spowodowana błędnym zastosowaniem stawki lub omyłką rachunkową

Zgodnie z art. 24a ust. 2 PoM wysokość należnych opłat, o których mowa m.in. w art. 24 ust. 2 pkt 2 PoM, ustala we własnym zakresie wnioskodawca na podstawie obowiązujących stawek. Należy przyjąć, iż przez nieuiszczenie opłaty rozumie się także uiszczenie opłaty w części.

W związku z powyższym, w przypadku gdy wnioskodawca popełni omyłkę rachunkową i / lub zastosuje niewłaściwe stawki, organ administracji miar zgodnie z art. 24a ust. 3a PoM pozostawia wniosek bez rozpoznania.

Taki sam skutek wywoła nieopłacenie przez wnioskodawcę należności w terminie.

W ww. przypadkach po stronie organu administracji miar powstaje nadpłata, którą zwraca wnioskodawcy.

2. Niedopłata spowodowana błędnym określeniem przez wnioskodawcę parametrów przyrządu pomiarowego

Legalizacja jest dokonywana na wniosek, czyli od decyzji wnioskodawcy zależy jaki będzie jej zakres. Wniosek oceniają upoważnieni pracownicy administracji miar pod względem formalnym, w szczególności sprawdzają, czy został on złożony w sposób prawidłowy i czy został opłacony w terminie.

W przypadku wątpliwości co do prawidłowości określenia przez wnioskodawcę parametrów przyrządu pomiarowego upoważniony pracownik administracji miar ustala je z nim.

Jeżeli wnioskodawca – po ustaleniach z ww. pracownikiem lub z własnej inicjatywy – dokona modyfikacji wniosku w zakresie parametrów przyrządu pomiarowego i uiszczy wymaganą należność, to organ administracji miar proceduje zmodyfikowany wniosek.

Wszelkie zmiany wniosków o dokonanie legalizacji mogą być dokonane jedynie przez wnioskodawców lub osoby posiadające odpowiednie umocowanie prawne do występowania w tego typu sprawach w imieniu strony będącej wnioskodawcą.

DYREKTOR

mgr inż. Tomasz Michalek